

Buurtbewoners

- voor de Ahmeds in ons dorp –

vreemde, je bent in mijn buurt
komen wonen en we wennen
zo moeizaam aan elkaar

we verkennen elkaar als bange
honden: de groet in de morgen,
het aarzelend gebaar; we zijn
verwanten in de kalmte 's avonds,
wanneer de doden ons naderen met
verhalen van oorsprong en ontstaan

vreemde, we reizen in dezelfde
karavaan, we bidden en buigen
want wie aan de zoom van de goden
wil raken moet zich kleiner maken
zelfs in zijn roekeloze dromen

we staan naast elkaar bij de poort
van een school, voor de toonbank
van een apotheek: gelijke kwalen
brengen ons van streek van welke
streek we ook komen en alle kinderen
tonen hun tekening aan een moeder,
een gehaaste in een spijkerbroek,
een tragere met hoofddoek

vreemdeling, in een belendend perceel
ben je aanbeland en zo vanzelfsprekend
als een ritueel ken je de talen van hier,
de sprakeloze: het blozen en stralen om
een bloem van papier, ingekleurd, aangekleed
door een kinderhand die van zijn kleur niet weet

Staf De Wilde

(bekroond in de ACW-poëziewedstrijd 2009)